

NGHỊ LUẬN HIỆN TƯỢNG ĐỜI SỐNG VỀ THÓI ĂN CHƠI ĐUA ĐÒI HIỆN NAY

1. Dàn ý nghị luận về thói ăn chơi đua đòi ở giới trẻ hiện nay

a. Mở bài

Giới thiệu vấn đề cần nghị luận

b. Thân bài

- Giải thích: Thói ăn chơi, đua đòi của học sinh
- Thực trạng: Các bạn học sinh hiện nay ăn chơi, đua đòi thể hiện trên những phương diện quần áo, ăn uống, giải trí,...
- Nguyên nhân:
  - + Thích thể hiện bản thân, lối sống hưởng thụ, lười lao động
  - + Sống ảo, thích khoe mẽ
- Hậu quả: Tệ nạn xã hội, tha hóa nhân cách
- Giải pháp:
  - + Định hướng lối sống đúng đắn từ nhà trường và gia đình
  - + Bản thân mỗi bạn học sinh cần ý thức được gia cảnh thực tế.

c. Kết bài

Khẳng định lại vấn đề. Liên hệ bản thân.

2. Nghị luận hiện tượng đời sống về thói ăn chơi đua đòi ở giới trẻ hiện nay

Đối với lứa tuổi học sinh, độ tuổi nhạy cảm, hay suy nghĩ và khát khao được thể hiện cá tính bản thân, việc được coi là sành điệu, "chất chơi" trở thành nhu cầu, thậm chí là mục tiêu để đạt nguyện vọng với bố mẹ. Chính vì vậy, thói ăn chơi đua đòi đã và đang trở thành mầm mống phát triển trong suy nghĩ của một bộ phận học sinh hiện nay.

"Thói ăn chơi, đua đòi" hiểu theo nghĩa tiêu cực, là thói hư tật xấu lâu dần trở thành thói xấu khó bỏ, chỉ biết chạy theo nhu cầu cá nhân mà không quan tâm đến thực trạng kinh tế gia đình. Thói ăn chơi, đua đòi là sự chạy đua cách sống sang trọng, thích mặc đồ hiệu, thích

khoác lên mình những bộ quần áo đắt giá, ăn sang uống xịn, chưng diện, trang điểm quá đậm khi đi học. Hầu hết tiền để phục vụ cho thói sống này đều là do bố mẹ chu cấp vì các bạn đều dưới độ tuổi lao động. Tuy nhiên, các bạn dường như không ý thức được việc mình đang tiêu tiền của phụ huynh nên tâm lý tiêu xài rất thoải mái, không nhận biết được sự hoang phí của cá nhân.

Thời gian gần đây, phong trào "Richkids" ngày càng trở nên rầm rộ khi các bạn trẻ đua nhau tham gia trả lời phỏng vấn cho những câu hỏi như tổng giá trị bộ đồ bạn đang mặc là bao nhiêu, một tháng bạn tiêu hết bao nhiêu tiền,... Đáng ngạc nhiên rằng, có rất nhiều bạn lứa tuổi học sinh diện lên mình những chiếc áo vài chục triệu, túi xách vài trăm triệu, mang những đôi giày tính bằng nghìn đô. Số tiền càng cao càng tỉ lệ thuận với độ giàu có và "ngầu". Những bạn trẻ sẵn sàng vòi vĩnh bố mẹ, thậm chí tuyệt thực, hỗn láo khi nhu cầu mua hàng hiệu không được đáp ứng. Ngoài ra, việc ăn uống, giải trí của các bạn trẻ cũng ngày càng được cải thiện. Một cốc trà sữa giá cả trăm nghìn, một bữa ăn vặt xuất hiện cả bia, cả đồ uống có cồn, một bữa cà phê "tâm sự" phải chọn chỗ sang, ngon, nổi tiếng,... trở thành điều bình thường, chẳng có gì đáng ngạc nhiên. Với các bạn nữ đến độ tuổi dậy thì, các bạn có xu hướng chăm chút cho vẻ ngoài của mình nhiều hơn, chi phí quần áo, son phấn cũng từ đó mà tăng lên chóng mặt. Đáng nói là ngay cả khi đến môi trường giảng đường, các bạn cũng sẵn sàng mang những kiểu tóc màu sắc lạ lùng, trang điểm kẻ mắt, đánh son dày cộp không hề phù hợp. Mặc trên mình bộ đồng phục, biểu tượng của sự hồn nhiên, trong sáng, ngây thơ, nhưng bản thân các bạn lại cố làm cho mình trở nên già dặn, đứng tuổi cho ra dáng người sành điệu. Một xu hướng đáng lên án của những bạn học sinh hiện nay là hiện tượng đi bar, lên sàn nhảy khi chưa đủ tuổi quy định. Các bạn tìm cách để lẻn được vào những vũ trường không dành cho trẻ dưới 18 tuổi để "check - in", chụp ảnh thể hiện sự sành sỏi, trưởng thành so với bạn đồng trang lứa...

Nguyên nhân của thói ăn chơi, đua đòi quá sớm này bắt nguồn từ tâm tính nhạy cảm, tò mò, thích thể hiện của lứa tuổi vị thành niên, khát khao được trở nên nổi bật, được là một người nổi tiếng, sành sỏi, dẫn đầu xu hướng,... Các bạn luôn có xu hướng xây dựng một hình tượng hoàn mỹ cho bản thân trên mạng xã hội khi dát lên mình những tính từ "giàu có", "biết tiêu tiền",... Nhận được sự tán dương và nể phục từ mọi người, các bạn càng lún sâu vào con đường ăn chơi sa đọa, tiêu tiền không tiếc tay. Ngoài ra, khi sống trong một môi trường xung quanh toàn những thành phần bất hảo, chơi bời có tiếng, chắc chắn học sinh cũng sẽ bị ảnh hưởng nặng nề.

Sẽ không có gì đáng nói nếu gia cảnh nhà các bạn đủ điều kiện đáp ứng việc ăn chơi, nhưng một số cá nhân tuy tài chính hạn hẹp nhưng lại chạy theo thói ăn chơi, đua đòi. Các bạn trẻ này không ý thức được hoàn cảnh của bản thân, không có tư tưởng cố gắng học tập, lao động, tối ngày chỉ nghĩ đến việc quần này áo nọ, đi chơi đâu cho hợp thời, trang điểm thế nào cho hấp dẫn,... Tuổi học sinh là lứa tuổi tươi đẹp nhất bởi nét đẹp giản dị, trong trẻo và giàu sức sống, thử hỏi xem vài năm nữa nhìn lại, các bạn còn yêu thích hình ảnh mắt xanh môi đỏ, tóc tai lòe loẹt khi còn ngồi trên ghế nhà trường hay không? Việc ăn chơi đua đòi từ lối sống, ngoại hình dễ dẫn đến việc thích trải nghiệm cảm giác yêu đương, sống thử, vượt rào trước tuổi. Chưa kể đến việc, để chạy đua theo thói ăn chơi đàn đúm, các bạn học sinh sẵn sàng tìm đến những cách tiêu cực, tệ nạn nhằm có tiền trang trải cho lối sống tha hóa của mình. Ăn chơi đua đòi dẫn tới cờ bạc, chích hút nghiện ngập, từ đó, học sinh dám thực hiện những hành động như trộm cắp, lừa đảo, mại dâm, bán rẻ cả tính mạng miễn là có tiền.

Thói ăn chơi đua đòi là một hiện tượng hoàn toàn sai trái, ảnh hưởng tiêu cực tới nhận thức và hành vi của lớp trẻ, mang đến tư tưởng sống bất chấp, sống hưởng thụ, lười lao động, lười học tập rèn luyện, sống ích kỷ chỉ nghĩ đến bản thân,... Đương nhiên, không ai có quyền cấm các bạn trang hoàng cho bản thân nếu bạn có điều kiện, nhưng chỉ vì cái mẽ bên ngoài mà sẵn sàng vi phạm pháp luật thì đó lại trở thành một loại tội phạm. Xã hội không cấm bạn ăn ngon mặc đẹp, nhưng hãy ăn ngon mặc đẹp bằng chính đồng tiền mà các bạn làm ra, khi ấy, các bạn sẽ biết quý trọng đồng tiền, hiểu được mồ hôi công sức của bậc phụ huynh không phải để chơi bời phung phí.

Không thể đánh giá một con người qua việc họ mặc gì, ăn gì, chơi gì. Thói ăn chơi, đua đòi không những không khiến các bạn học sinh trở nên hoàn hảo, sành điệu hơn mà chỉ khiến hình ảnh cá nhân vừa vấp phải sự phản đối của dư luận, vừa là "con sâu bọ rầu nồi canh" cho những bạn trẻ sống, lao động và làm việc chân chính. Nhà trường và gia đình cần có định hướng uốn nắn tư tưởng và hành vi của các bạn học sinh thật sớm, ngăn chặn mầm mống thói ăn chơi sa đọa. Quan trọng nhất vẫn là bản thân các bạn muốn lựa chọn mình sẽ trở thành người thế nào.

3. Suy nghĩ của em về thói ăn chơi đua đòi ở giới trẻ hiện nay

Ăn chơi đua đòi là một hiện tượng ta thường bắt gặp trong cuộc sống; nó đã và đang diễn ra quanh ta, nhất là trong lớp trẻ. Nó đã trở thành "thói" rất đáng chê trách.

"Thói" là lối, cách sống hay hoạt động thường không tốt, được lặp lại lâu ngày thành quen. Ta thường nói: "Thói hư, tật xấu; dở thói du côn đầu bò; mãi mới bỏ được thói hút xách

nghiện ngập; thói ăn chơi đua đòi. Tục ngữ có câu: “Đất có nghề, quê có thói”, hoặc “Thói đời trâu buộc ghét trâu ăn”...

Thói ăn chơi đua đòi là cách sống của một số người bắc chước nhau, đua đòi nhau về cách sống, cách xài sang, thích chưng diện, chạy theo “mốt”. Có kẻ thì khoe sang, khoe giàu, ăn tiêu như phá. Xe máy, xe ô tô thích dùng loại “xịn”. Từ bộ váy, bộ vét đến đôi giày, đồng hồ, túi xách... phải là hàng Nhật, hàng Ý, hàng Mỹ,... mua bằng đô-la trong các siêu thị mới oách! Ăn thì đặc sản, uống thì rượu Tây, mỗi cuộc nhậu phải chi vài “vé”. Chơi thì quán nhảy, vũ trường, karaoke thâu đêm suốt sáng, dập dìu gái đẹp trước sau. Họ vênh váo, vênh vang lắm!

Hiện tượng “mắt xanh môi đỏ”, nhuộm tóc vàng, móng chân móng tay nhuộm đỏ, trai đeo khuyên tai... ta thường thấy ở một số học sinh hư.

Là quý tử, tiểu thư, con ông này bà nọ, chức trọng quyền cao, vàng bạc đầy két,... đua đòi ăn chơi là có nhẽ. Ta thường nghe họ nói: “Chết cũng không mang được của nả sang thế giới bên kia! Có tiền thì ăn chơi mua sắm cho sướng!”. Nghe họ nói và buồn cười.

Có một số kẻ, tiền bạc chẳng có nhiều thế mà cũng ăn chơi đua đòi, lười lao động, trốn học bỏ học. Có kẻ vì ăn chơi đua đòi mà sa ngã như những kẻ trộm cắp, hút chích, cờ bạc, mại dâm, v.v... Có nhiều gia đình con cái ăn chơi đua đòi rồi trộm cắp, tù tội... mà bố mẹ mang tiếng xấu xa ê chề!

Nhân dân ta vốn cần cù, giản dị, tiết kiệm trong làm ăn, sinh sống. Thói ăn chơi đua đòi là một hiện tượng tiêu cực, trái hẳn với nếp sống và đạo lí của nhân dân.

Học được một điều hay, rèn được một đức tính tốt thì rất khó, nhưng đua đòi ăn chơi sẽ bị sa ngã. Câu tục ngữ: “gần mực thì đen, gần đèn thì sáng” và lời nhắc nhở của ông bà, cha mẹ: “Chọn bạn mà chơi” là bài học rất bổ ích để mỗi chúng ta tu dưỡng đạo đức, tính tình.

Ăn chơi đua đòi là một thói xấu. Ăn ngon mặc đẹp ai cũng muốn, nhưng phải hợp lí, hợp thời, hợp cảnh. Xung quanh ta có biết bao tấm gương sáng và đẹp về con người mới. Hình ảnh những học sinh giỏi ở trường ta, quê hương ta là những tấm gương để ta noi theo.